

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecumenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

Canones de Sacramento Matrimonij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

uxores vestras sicut Christus dilexit Ecclesiam,
 & seipsum tradidit pro ea: mox subiungens:
 Sacramentum hoc magnum est: ego autem a
 dico in Christo, & in Ecclesia.

Cum igitur Matrimonium in lege b Euāge-
 lica veteribus cōubiis per Christū gratia præ-
 stet: merito inter nouæ legis Sacramēta annu-
 merandum, sancti Patres nostri, & Concilia, &
 vniuersalis ecclesie traditio semper docuerūt:
 aduersus quam impij homines huius seculi in-
 sanientes, nō solum perperam de hoc venera-
 bili Sacramēto senserunt, sed de more suo præ-
 textu Euangelij libertatem carnis introducen-
 tes, multa ab ecclesie Catholice sensu, & ab A-
 postolorum temporibus probata consuetudine
 aliena, scripto, & verbo asserunt, non sine ma-
 gna Christi fidelium iactura: quorū temerita-
 ti sancta, & vniuersalis Synodus cupiens oc-
 currere, insigniores prædictorum schismatico-
 rū hereses, errores, ne plures ad se trahat per-
 niciosa eorum contagio, exterminandos duxit,
 hos in ipsos hereticos, eorumque errores de-
 cernens anathematismos.

DE SACRAMENTO MA-
 trimonij.

CANON I.

Si quis dixerit, Matrimonium nō esse verè
 & propriè vnum ex septem legis Euangelice
 Sacramētis d à Christo Domino institutū, sed

L 3

ab hu-

a Ibid.

b Ephe. 5.

c Conci.
 Florenti-
 num sub
 Eugenio
 4. c. ad ab-
 olendam
 de hæret.

d Mat 19.
 Marc. 10.
 Ephes. 5. c.
 ad abolē-
 dam de
 hæret.

ab hominibus in Ecclesia inuentum; neq; gratiam conferre: anathema sit.

a Mat. 19.

c. si quis

32. q. 2.

toto tit.

de spōsa.

duorum.

c. gaude-

mus de

diuor.

b Leu. 18.

c. pysta-

ciū. 30.

q. 3. Conc.

tolet. 2.

can. 5. 35.

q. 2. & 3.

per totam

c. non de-

bet. de

confang.

& affin.

c. c. de il-

la. cum

seq. de di-

uor. c. de

infideli-

bus de cō-

san. & af-

fin.

d. c. com-

missum

sponsal.

CANON II.

Si quis dixerit, a licere Christianis plures simul habere uxores, & hoc nulla lege diuina esse prohibitum: anathema sit.

CANON III.

Si quis dixerit, b eos tantum consanguinitatis, & affinitatis gradus, qui Leuitico exprimentur, posse impedire matrimonium contrahendum, & dirimere contractum: nec posse ecclesiam in nonnullis illorum dispensare, aut constituere, ut plures impediant, & dirimant: anathema sit.

CANON IV.

Si quis dixerit, Ecclesiam non posse constitutare impedimenta matrimonium dirimantia, vel in ijs constituendis errasse: anathema sit.

CANON V.

Si quis dixerit, c propter heresim, aut molestantam cohabitationem, aut affectatam absentiam à coniuge, dissolui posse matrimonij vinculum: anathema sit.

CANON VI.

Si quis dixerit, d matrimonium ratum, nō consummatum, per solemnem religionis professionem alterius coniugium non dirimi: anathema sit.

CANON VII.

Si quis dixerit, a Ecclesiam errare, cum docuit, & docet, iuxta Euangelicam & Apostolicam doctrinam, propter adulterium alterius coniugum matrimonij vinculum nō posse dissolui, & vtrumque veletiam innocentem, qui causā adulterio non dedit, non posse, altero cōiuge viuente, aliud matrimonium contrahere, mæcharique eum, qui dimissa adultera, aliam duxerit, & eam, que, dimisso adultero, alij nupsert: anathema sit.

a Matt. 9
Luc. 16.
1. Cor. 7.
c. placuit.
cū multis
seq. 32. q.
7. c. gau-
demus. de
diuor.
Conc. Mi
leuit. c. 17
Cōc. Afri
can. c. 69.

CANON VIII.

Si quis dixerit, Ecclesiam errare, cū ob multas causas separationem inter cōiuges, quoad thorum, seu quoad cohabitationem, ad certum incertum ve tempus fieri posse decerni: anathema sit.

CANON IX.

Si quis dixerit, b Clericos in sacris ordinibus constitutos, vel Regulares, castitatem solemniter professos, posse matrimonium contrahere, contractumque validum esse, non obstante lege ecclesiastica, vel voto, & oppositum nil aliud esse, quā damnare matrimonium, posseque omnes contrahere matrimonium: qui non sentiūt se castitatis, etiam si eam voverint, habere donum: anathema sit: cū Deus id reſte petentibus non deneget, nec c patiatur nos supra id, quod possumus, tentari.

b dist. 22.
c. presby-
teris. & p
totā, 17. q.
p. tot. ext.
qui cler.
vel vouē.
per totū.
Cōc. Car-
thag. 4. c.
104.
Cōc. Ma-
tise. ca. 4.
cum sim.
c. 1. Cor.
10.

a Mat. 19.
1. Cor. 7.
in fin. c.
nuptia. 32
q. 2. c. qui
sint. 33. q.
c. com-
missum
de spons.
b 1. Co. 7.

Si quis dixerit a statum conjugalem anteponendum esse statui virginitalis, vel cœlibatus, & non esse melius ac beatius manere in virginitate, aut cœlibatu, quàm iungi matrimonio: b anathema sit.

CANON XI.

Si quis dixerit, prohibitionem solemnitalis nuptiarum: certis anni temporibus superstitionem esse tyrânicam ab Ethnicorum superstitione profectam: aut benedictiones, & alias ceremonias, quibus Ecclesia in illis vitus, damnauerit: anathema sit.

CANON XII.

Si quis dixerit, e causas matrimoniales non spectare ad iudices ecclesiasticos: anathema sit.

Decretum de reformatione Matrimonij.

CAPVT I.

c c. mul-
torum 35.
p 6. c. in
fi. de con-
san. & aff.
c. accedē-
tibus de
excess.
p. alat.

Tametsi dubitandum non est, clandestina matrimonia, libero contrahentium cōsensu facta, rata & vera esse matrimonia, quamdiu Ecclesia ea irrita non fecit: & proinde iure damnandi sint illi, ut eos sancta Synodus anathemate damnat, qui ea vera ac rata esse negant: qui que falsò affirmant, matrimonia, à filijs familias sine consensu parentum contracta, irrita esse, & parentes ea rata, vel irrita facere posse: nihilominus sancta Dei ecclesia ex iustif-

simis